

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 2T/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218011311
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Paranič
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7218011311.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Tomášom Paraničom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. októbra 2019, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona takto,

r o z h o d o l :

Obžalovaný

A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, C., adresa na doručovanie písomností A. F., a.s., areál G., H. I., Česká republika,

je vinný že,

v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojim deťom A. B., nar. XX.X.XXXX, J. B., nar. XX.X.XXXX a K., nar. XX.X.XXXX, hoci mu táto vyplýva priamo zo zákona o rodine a výška ktorej mu bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice II, sp.zn. 27P/61/2015 prispievať J. B. od 3.6.2014 do 31.8.2015 sumou vo výške 80 eur mesačne a na mal. K. 50 eur mesačne a od 1.9.2015 do budúca na mal. J. 100 eur mesačne a na mal. K. 80 eur mesačne a na A. B. za obdobie od 1.3.2014 do 15.3.2015 sumou 30 % zo sumy životného minima určenej mu v rámci predbežnej otázky, a od 16.3.2015 do 30.3.2017 vo výške 30 % zo sumy životného minima určenej mu v rámci predbežnej otázky a z rozsudku Okresného súdu Košice II, sp.zn. 39C/303/2015-35 zo dňa 12.11.2015, právoplatného dňa 21.1.2016 a ktorým mu bolo určené prispievať na výživu svojho syna 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa od 11.5.2015 do budúca, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 25. dňa v mesiaci k rukám A. B., túto si však úmyselne plní nepravidelne, a tak dlhuje za obdobie od 01.03.2014 doteraz k rukám matky detí sumu vo výške najmenej 9202,69 eura a J. B. za obdobie od 1.2.2018 doteraz sumu vo výške 2100 eur a A. B. za obdobie od 16.3.2015 do 30.3.2017 sumu vo výške 651,12 eura. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o vine trestného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 30.3.2017, sp. zn. 4T/25/2017, ktorým bol obvinený A. B., uznaný vinnými zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona,

teda

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas a na viacerých osobách

tým spáchal

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. súd obvinenému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 30.3.2017, sp. zn. 4T/25/2017, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal dňa 13.9.2018 na tunajší súd obžalobu na obvineného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, na skutkovom základe, že v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojim deťom A. B., nar. XX.X.XXXX, J. B., nar. XX.X.XXXX a K. , nar. XX.X.XXXX, hoci mu táto vyplýva priamo zo zákona o rodine a výška ktorej mu bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice II, sp.zn. 27P/61/2015 prispievať J. B. od 3.6.2014 do 31.8.2015 sumou vo výške 80 eur mesačne a na mal. K. 50 eur mesačne a od 1.9.2015 do budúca na mal. J. 100 eur mesačne a na mal. K. 80 eur mesačne a na A. B. za obdobie od 1.3.2014 do 15.3.2015 sumou 30 % zo sumy životného minima určenej mu v rámci predbežnej otázky, túto si však úmyselne plní nepravidelne, a tak dlhuje za obdobie od 01.03.2014 doteraz k rukám matky detí sumu vo výške najmenej 7392,21 eura a J. B. za obdobie od 1.2.2018 doteraz sumu vo výške najmenej 580 eur.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.5.2019 a dňa 24.9.2019 uznesením rozhodol, že bude konať v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli pre takýto postup splnené podmienky ustanovené v § 252 ods. 2 Tr. poriadku a násl..

Následne samosudca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.5.2019 prečítal podanie obžalovaného doručené súdu dňa 28.5.2019 v ktorom uviedol, že sa na pojednávanie nemôže dostaviť zo zdravotných dôvodov a zároveň súhlasil s tým, aby sa pojednávanie uskutočnilo bez jeho prítomnosti. Zároveň uviedol, že mu je ľúto, že žalobou súhlasí v plnom rozsahu a žiada súd o podmiennečné odsúdenie. Uviedol, že sa mu zdvihol plat na 19500 Kč, z tejto čiastky platí nájom 9500 Kč za byt a 350 Kč za internet a TV. 2000 Kč potrebuje na stravu a zvyšné peniaze môže posielat' bývalej manželke na účet, avšak k dnešnému dňu od nej číslo účtu nedostal.

Svedkyňa L. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.5.2019 uviedla, že obžalovaný neplatí výživné odkedy sa rozišli, a to bolo v roku 2013. Dokopy poslal 3-4 krát, možno 450 eur, to bolo všetko čo poslal. 2 krát poslal peniaze jej a raz poslal peniaze synovi J.. Na otázky ďalej uviedla, že nevie kde pracuje obžalovaný, ani aký má príjem, pričom ona s ním nie je v kontakte. Náhradné výživné dostáva v plnej výške a to vo výške 100 eur na J., M. K. XX eur. L. A. už pracuje a to od skončenia školy, to už druhý rok čo pracuje. L. J. študuje na automobilovej škole. Obžalovaný mal číslo na bankový účet oboch jej synov, ona mená bankový účet. Má spoločný účet so synom A.. Nevie, či obžalovaný bol oboznámený o existencii rozsudku Okresného súdu Košice II, sp.zn. 27P/61/2015, na základe ktorého mu bola určená vyživovacia povinnosť. Deti núdzou netrpeli, starala sa o ne ako vedela. Obžalovaný nezaplatil ani A. B. sumu na dlžnom výživnom, napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 4T/25/2017. Nie je v kontakte s obžalovaným, ten sa nekontaktuje ani s jej deťmi. Čo sa týka mal. Dcéry a to ohľadom pomerov detí, maloletá K. zatiaľ navštevuje materskú škôlku, syn J. je žiakom strednej školy, a A. je už zamestnaný. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.10.2019 svedkyňa uviedla, že ku dňu tohto hlavného pojednávania neobdržala na účet žiadnu finančnú čiastku od odchodu obžalovaného zo spoločnej domácnosti.

Svedok J. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.5.2019 uviedol, že naposledy čo im dal otec peniaze, tak to bolo v januári 2016 a od vtedy ich nekontaktuje. Na otázky uviedol, že v januári 2016 im dal si 100 eur, nepamätá si to presne. S otcom nie je v kontakte, a otec im nijako ináč neprispieva na výživu. Na výživu neprispieva ani jeho maloletej sestre K.. Študuje na SOŠ automobilovej v treťom ročníku. Ďalej uviedol, že otec vie jeho číslo bankového účtu. On začal brigádnicke pracovať od mesiaca máj 2019 v spoločnosti Spotissimo, zmluvu má do konca roka. Jeho príjem predstavuje sumu 40 eur mesačne. Nemá vedomosť, aby otec vyplatil, jeho bratovi nejakú sumu na základe odsúdenia Okresného súdu Košice II, sp.zn. 4T/25/2017. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.10.2019 svedok uviedol, že ku dňu tohto hlavného pojednávania neobdržal na účet žiadnu finančnú čiastku od odchodu obžalovaného zo spoločnej domácnosti.

Zo správy Krajského štátneho zastupiteľstva v Praze z 19. júla 2018 sp.zn. KZM 516/2018 je zrejmé, že obžalovaný A. B. uviedol, že k celej veci uväza, že po riadnom poučení, že v predchádzajúcom výsluchu žiadal o zaslanie čísla účtu, kam môže výživné zasielať, ale to mu do súčasnej chvíle nebolo doručené, nevie kam by mal peniaze zasielať, určite chce svoj dlh uhradiť. Zároveň využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať.

Z rozsudku Okresného súdu Košice II, sp.zn. 27P/67/2015 na č.l. 90-94 zo dňa 4.3.2016, je zrejmé, že týmto rozsudkom boli zverené maloleté deti J. B. a K. B. do osobnej starostlivosti matky. N. A. B. bola určená vyživovacia povinnosť počnúc od 3.6.2014 do 31.8.2015 na mal. J. 80 eur mesačne a mal. K. 50 eur mesačne a od 1.9.2015 do budúca na mal. J. 100 eur mesačne a na mal. K. 80 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný prispievať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred matke maloletých.

Z potvrdení o návšteve školy na č. 98-100 je zrejmé, že žiak A. B., nar. XX.X.XXXX bol žiakom Strednej odbornej školy Ostrovského 1, Košice v školskom roku 2013/2014 od 1.9.2013 do 31.8.2014, 2014/2015 od 01.09.2014 do 31.8.2015. O. J. B., nar. XX.X.XXXX bol žiakom tejto Strednej školy v školskom roku 2016/2017 od 1.9.2016 do 31.8.2017, 2017/2018 od 1.9.2017 do 31.8.2018.

Z potvrdenia o návšteve školy na č.l. 182 z 20.9.2018 je zrejmé, že žiak J. B. je v školskom roku 2018/2019 žiakom III. F Triedy Strednej Odbornej školy Automobilovej.

Z rodných listov na č.l. 95-97 je zrejmé, že A. B. nar. XX.X.XXXX je otcom a L. B. nar. X.X.XXXX je matkou detí: A. B., nar. XX.X.XXXX, J. B., nar. XX.X.XXXX a K. B., nar. XX.X.XXXX.

Zo správy daňového úradu Prešov, pobočka Bardejov z 25.10.2016 je zrejmé, že A. B., nar. XX.X.XXXX za obdobie jún 2014-súčasnosť, nepodával daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby.

Z potvrdenia Úradu Práce ČR, Krajská pobočka v Příbrami z 27.6.2018 na č.l. 103 je zrejmé, že A. B., nar. XX.X.XXXX, nepoberá dávky štátnej sociálnej podpory ani dávky hmotnej núdze.

Z potvrdenia Okresnej správy sociálneho zabezpečenia Kutná Hora z 22.5.2018 na č.l. 104 je zrejmé, že obžalovaný nie je k tomuto dňu príjemcom žiadneho dôchodku. Nemocenské dávky mu nie sú a neboli vyplácané. Z dostupnej evidencie sa podarilo zistiť jeho zamestnávateľa EXPRESS PEOPLE a.s., IČ:28385225, so sídlom Ocelárska 1354/35, 190 00 Praha 9, Česká republika.

Zo správy spoločnosti A. F., a.s. zo dňa 3.2.2017 na č.l. 105 je zrejmé, že obžalovaný od 19.10.2015 do 20.12.2015 bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce a od 21.12.2015 k tomuto dňu trvá hlavný pracovný pomer. Ďalej uviedli, že nie je známe od ktorej firmy prišiel, vyživovaciu povinnosť si nenahlásil, v osobnom dotazníku uviedol 3 deti, u menovaného neevidujú exekučné zrážky a v dobe zamestnania nebol dlhodobo práceneschopný. Pracuje ako manipulačný robotník, pričom jeho pracovné hodnotenie je pozitívne. Jeho priemerná čistá mesačná mzda za mesiace 10/2015, 11/2015, 12/2015 predstavovala sumu 5491 Kč, za mesiace 01/2016-05/2016 sumu 7601,33 Kč, za mesiace 06/2016-11/2016 sumu 8333,83 Kč.

Zo správy Úradu Práce ČR, Krajskej pobočky v Příbrami z 12.1.2017 č.l. 110-111 je zrejmé, že obžalovaný nie je a nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie v Českej republike. Obžalovaný nepoberal v požadovanom období dávky štátnej sociálnej podpory a ani dávky v hmotnej núdzi.

Zo správy Úradu Práce ČR, Krajskej pobočky v Příbrami z 13.1.2017 č.l. 113 je zrejmé, že obžalovaný nie je zapísaný v živnostenskom registri v ČR.

Zo správy Českej správy sociálneho zabezpečenia z 19.1.2017 na č.l. 114 je zrejmé, že obžalovaný za obdobie od 1.3.2014 k tomuto dňu má zamestnávateľa od: 21.12.2015 a to: A. F., a.s.. Obžalovaný nepoberal žiaden dôchodok ani sociálne dávky.

Z dohody o zmene pracovných podmienok zo dňa 29.12.2017 na č.l. 134 je zrejmé, že zamestnávateľ A. F., a.s. a zamestnanec A. B. sa dohodli na zmene pracovnej zmluvy a to vo výške pracovnej mzdy 12 200 Kč mesačne.

Z exekútorskej zápisnice súdnej exekútorky P. K. Q. J. zo dňa 19.8.2016 je zrejmé, že na A. B. nar. XX.X.XXXX, bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, to pre dlžné výživné na J. B. od 3.6.2014 do 31.3.2016 vo výške 1728,13 eura, dlžné výživné pre J. B. vo výške od mesiaca apríl 2016 do mesiaca august 2016 vo výške 500 eur, bežné výživné pre J. B. vo výške 100 eur mesačne, dlžné výživné pre K. B. od 3.6.2014 do 31.3.2016 vo výške 1141,13 eur, dlžné výživné na K. B. od mesiaca apríl do mesiaca august vo výške 400 eur, bežné výživné pre K. B. vo výške 80 eur mesačne počnúc mesiacom september 2016. Oprávnená L. B. uviedla, že k dnešnému dňu neboli uhradené žiadne finančné prostriedky na základe tejto exekúcie.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 9.7.2018 na č.l. 154 je zrejmé, že obžalovaný A. B. v súčasnosti nepoberá dávku v nezamestnanosti. Ďalej je zrejmé, že v minulosti poberal dávku v nezamestnanosti za obdobie od 1.4.1993 do 30.9.1993.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že má 6 záznamov, z toho na 4 sa hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II z 30.3.2017, sp.zn. 4T/25/2017.

Z trestného spisu Okresného súdu Košice II, sp.zn. 4T/25/2017 je zrejmé, že A. B. bol odsúdený trestným rozkazom č.k. 4T/25/2017-83 zo dňa 30.3.2017, právoplatného dňa 20.4.2017 bol uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov na skutkovom základe, že v Košiciach a inde od 16.3.2015 až doteraz si riadne neplní vyživovaciu povinnosť na svojho syna A. B. J., nar. XX.X.XXXX, hoci mu uvedená povinnosť vyplýva zo zákona o rodine vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa (t.j. 27,12 eura/mesačne) a z rozsudku Okresného súdu Košice II, sp.zn. 39 C 303/2015-35 zo dňa 12.11.2015, právoplatného dňa 21.1.2016 a ktorým mu bolo určené prispievať na výživu svojho syna 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa od 11.5.2015 do budúca, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 25. dňa v mesiaci k rukám syna, čím takto poškodenému A. B. ml., trvale bytom C., R. D. E. XX, prechodne bytom H., R. N. E. X dlhuje na výživnom vo výške najmenej 587 eur.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovanému bola na základe rozsudku Okresného súdu Košice II, sp.zn. 27P/67/2015 na č.l. 90-94 zo dňa 4.3.2016, právoplatného dňa 7.4.2016 určená vyživovacia povinnosť prispievať na deti matke L. B. a to, na

- J. B. od 3.6.2014 do 31.8.2015 sumou 80 eur mesačne a za obdobie od 1.9.2015 do 31.1.2018 sumu vo výške 100 eura mesačne, nakoľko maloletý dovŕšil plnoletosť túto vyživovaciu povinnosť mal obžalovaný mal platiť k rukám maloletého od 02/2018 do 10/2019 vo výške 100 eur mesačne

- K. B. od 3.6.2014 do 31.8.2015 sumou 50 eur mesačne a za obdobie od 1.9.2015 do 10/2018 sumu vo výške 80 eur mesačne.

Obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť aj voči synovi A. B. J.. od 1.3.2014 do 15.3.2015 sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa (v žalovanom období vo výške 27,13 eura), pričom tá mu vyplývala na základe zákona o rodine, nakoľko počas tohto obdobia opustil spoločnú domácnosť a neprispieval na výživu maloletého dieťaťa.

Zároveň bol obžalovaný na základe trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/25/2017-83 zo dňa 30.3.2017, právoplatného dňa 20.4.2017 bol uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko si neplnil vyživovaciu povinnosť vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa za obdobie od 16.3.2015 (od dovŕšenia plnoletosti syna) až do 04/2017 (právoplatnosti rozhodnutia OS KE II). Táto vyživovacia povinnosť mu bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice II, sp.zn. 39C/303/2015 z 12.11.2015, právoplatného 21.1.2016.

Obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil, a to ani naturálnou formou, napriek tomu, že bol počas žalovaného obdobia riadne zamestnaný, nepoberal žiadne sociálne ani nemocenské dávky, nebol počas tohto obdobia vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Čo sa týka sumy dlžného výživného, ktoré mal platiť k rukám L. B., a to na syna J. B., táto predstavovala sumu vo výške 4100 eur (od 3.6.2014 do 31.8.2015, t.j. 15 mesiacov x 80 eur = 1200 eur, od 1.9.2015 do 31.1.2018, t.j. 29 mesiacov x 100 eur = 2900 eur).

Čo sa týka sumy dlžného výživného, ktoré mal platiť k rukám L. B., a to na dcéru K. B., táto predstavovala sumu vo výške 4750 eur (od 3.6.2014 do 31.8.2015, t.j. 15 mesiacov x 50 eur = 750 eur, od 1.9.2015 do 24.10.2019, t.j. 50 mesiacov x 80 eur = 4000 eur).

Čo sa týka sumy dlžného výživného, ktoré mal platiť k rukám L. B., a to na syna A. B. ml., táto predstavovala sumu vo výške 352,69 eura (od 1.3.2014 do 15.3.2015, t.j. 13 mesiacov x 27,13 eura = 352,69 eura).

Čo sa týka sumy dlžného výživného, ktoré mal platiť k rukám syna J. B., táto predstavovala sumu vo výške 2100 eur (od 1.2.2018 do 24.10.2019, t.j. 15 mesiacov x 80 eur = 1200 eur, od 1.9.2015 do 31.1.2018, t.j. 21 mesiacov x 100 eur = 2100 eur).

Čo sa týka sumy dlžného výživného, ktoré mal platiť k rukám syna A. B. ml., za ktorý bol uznaný vinným na základe trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/25/2017-83 zo dňa 30.3.2017, táto predstavovala sumu vo výške 651,12 eura (od 16.3.2015 do 30.3.2017, t.j. 24 mesiacov x 27,13 eura = 651,12 eura).

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 138 písm. j/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 12 Tr. zákona viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Súd má za to, že na základe Trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/25/2017-83 zo dňa 30.3.2017, bol obžalovaný právoplatne odsúdený za čiastkový útok (neplnenie si vyživovacej povinnosti voči synovi A. B. ml. za obdobie od 16.3.2015 do 20.4.2017), ktorý tvorí súčasť tohto pokračovacieho trestného činu, a tak v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil výrok o vine ako aj o treste vyššie uvedeného trestného rozkazu, pričom tento čiastkový útok zohľadnil v skutkovej vete tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k skutkovému záveru, že obžalovaný A. B. v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojim deťom A. B., nar. XX.X.XXXX, J. B., nar. XX.X.XXXX a K. B., nar. XX.X.XXXX, a to za obdobie k deťom J. B. a K. B. od 1.3.2014 doteraz, a A. B. od 1.3.2014 do 30.3.2017, a tak dlhuje za obdobie od 01.03.2014 doteraz k rukám matky detí sumu vo výške najmenej 9202,69 eura a J. B. za obdobie od 1.2.2018 doteraz sumu vo výške 2100 eur a A. B. za obdobie od 16.3.2015 do 30.3.2017 sumu vo výške 651,12 eura. S ohľadom na § 122 ods. 13 Tr. zákona, (ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207) v takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu) súd vzhľadom na dĺžku konania v skutkovej vete upravil sumu dlžného výživného.

Obžalovaný tak svojim konaním, naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona. Obžalovaný skutočne k svojim deťom A. B., nar. XX.X.XXXX, J. B., nar. XX.X.XXXX a K. B., nar. XX.X.XXXX, a to za obdobie k deťom J. B. a K. B. od 1.3.2014 doteraz, napriek tomu, že mu táto vyplývala zo zákona o rodine ako aj na základe že bol rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 27P/61/2015 zo dňa 4.3.2016, právoplatného dňa 7.4.2016, ako aj Okresného súdu Košice II, sp.zn. 39 C 303/2015-35 zo dňa 12.11.2015, právoplatného dňa 21.1.2016 zaviazaný prispievať na ich výživu.

Obžalovaný čin spáchal závažnejším spôsobom "po dlhší čas", a na „viacerých osobách“, tak ako to predpokladá ustanovenie § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zákona, keďže prezentovaného protiprávneho konania sa dopúšťal od 1.3.2014 do 24.10.2019 a to na troch deťoch.

Spáchaním tohto prečinu obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného.

Obžalovaný konal úmyselne a to formou priameho úmyslu tak ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. a/ Tr. zákona, keďže vedel o protiprávných následkoch svojho konania a chcel tieto následky dosiahnuť.

Súčasne vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je závažnosť za vinu kladeného prečinu obžalovanému, vyššia než nepatrná.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, pohnútkou, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

V prípade obžalovaného súd má za to, že k dosiahnutiu účelu trestu predpokladaného trestným zákonom, v jeho prípade nie je treba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pri posudzovaní povahy spáchaného trestného činu obžalovaným a to s prihliadnutím na druh a význam porušeného záujmu chráneného trestným zákonom, na konanie charakterizujúce objektívnu stránku prečinu a formu zavinenia súd dospel k záveru, že v danom prípade ide o typovo závažnejšiu trestnú činnosť (doba páchania trestnej činnosti ako aj suma dlžného výživného).

Taktiež súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného. Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd u obžalovaného nezistil priťažujúce okolnosti.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov súd zistil, že dlhodobo žije v Českej republike. V zahraničí je zamestnaný, pričom na Slovensku ani v Českej republike počas žalovaného obdobia nepoberal dávku v nezamestnanosti a nebol ani vedený ako uchádzač o zamestnanie.

Obžalovaný má šesť záznamov, pre platí fikcia neodsúdenia, pričom súd na odsúdenie vo veci Okresného súdu Bardejov, sp.zn. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice-okolie, sp.zn. 3T/162/2014 z 30.12.2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy, a bol mu uložený podmienený trest 2 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov do 20.3.2017. neprihliadal, nakoľko sa jednalo o majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp.zn. 4T/25/2017 zo dňa 30.3.2017, avšak v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona, nakoľko súd ukladal vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu spoločný trest, súd zrušoval vo výroku vo vine aj o treste.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'a, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustil takého protiprávneho konania. Vzhľadom na zistené skutočnosti sa súd domnieva, že dĺžka uloženého trestu je dostačujúca na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Čo sa týka výmery trestu, súd uložil spoločný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov. Tento trest súd uložil v rámci hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá bola v tomto prípade pri zohľadnení pohľadujúcich okolností (§ 38 ods. 3 Tr. zákona) v rozsahu 1 roka až 3 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Túto považuje za primeranú s ohľadom na okolnosti prípadu. Zároveň pre posilnenie účinku trestu súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, ktorého výšku súd ustálil v skutkovej vete rozsudku. Obžalovaný v rámci konania uviedol, že doposiaľ mu nebol oznámený účet na ktorý, by mal platiť výživné. Napriek tomu, že mu súd túto skutočnosť oznámil, ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku neuhradil na oznámený finančný účet žiadnu sumu. Obžalovaný si neplní dlhodobu vyživovaciu povinnosť, pričom je schopný ho uhrádzať. Súd upozorňuje obžalovaného, na uloženú povinnosť, že ak v skúšobnej dobe, neuhradí, resp. nebude uhrádzať dlžné výživné, ktoré mu bolo určené na základe tohto rozsudku môže dôjsť v tomto konaní k tzv. „premene“ podmieneného trestu na nepodmienený.

Zároveň súd potrebuje zdôrazniť, že obžalovaný je naďalej povinný platiť bežné výživné na dcéru K. B. k rukám matky L. B. vo výške 80 eur mesačne, ako k rukám svojho syna J. B. vo výške 100 eur mesačne, nakoľko jeho vyživovacia povinnosť voči nim trvá naďalej (plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie je schopné živiť sa samy). V prípade, neplnenia tejto povinnosti, bude dochádzať zo strany páchatel'a k ďalšej trestnej činnosti.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.